

Но отъ гдѣ го съзрѣлъ щъркелѣтъ! Спуснѣлъ се като стрѣла, хванѣлъ котето за опашката и го пуснѣлъ на долу..... На котето прѣчернѣло, завило му се свѣтъ и тупнѣло на земята. Благодарение, че паднѣло на краката си, та останѣло живо.

Слѣдъ това щъркелѣтъ искалъ да източи добрѣ калвуня си за да може да му послужи, ако би да бѣде нападнѣтъ отъ по силенъ неприятель. Той повикалъ своя другарь, отишле при едно точило и тамъ го изострилъ и приготвилъ.

Не щѣшъ ли слѣдъ нѣколко врѣме котето забравило опасността и пакъ се покачило въ гнѣздото на щъркеа. Сега вече никой го не пожалилъ. Още не скочило и щъркелѣтъ му продупчилъ корема съ острия си калвувъ.

